

כל שעה פרק שני פמחים

מorate הש"ם

(ג) עניין כה ממו' ר' י"ב
 כה.[,] (ט) ממו' לא, (א) סס
 פעלן כו. (כ) ע"ש[,] (ד) ע"ש[ל]
 ה: ע: כה. ממו' לא, (ל) י[ל]
 (ט) ממעילן לא, (ו) ויקלה
 (ס, ג) זמ"ל ה'תמ, (ט) ע"ש[ל]
 (ו, ט) זמ"ל נספָה: (ל)
 (ו) פורה: (ל) זמ"ל

תורה או ר' הילל
1. ולכ"ז הכהן מדו בד
ויבכני בד ללבש על
בשור ותרים את הדשן
אשר האבל האש את
העל להטמאו ושם
אצל הלוואות וקרא ומי
שבועת ימים מצוח
2. שביעת ימים דראשון
האלול ואיך בזום דראשון
השבורין מודים מטבחים
ככל קחן ונוראה
גנש והוא מישען אל
מיום הראשון עד יום
השבועי שמות בז טו

(ה) תומ' ד"ה מכלג' וכו'
יש למל דמשום שייעור
מעט מ"ה נ"מ מ"כ:
(ו) ד"ה לין' דיעור וכו'
ומפ' לסקל איננו דין:

גלוון השם

מוספֶת ר'שׁי
כל הנשראין אפרן
מותר. כגון חמץ ומילומה
ועודלה וככלו גカルס מהענין
ומותל למשמעותן גנדיש
(תמודה לד.).

מביל דרכנן שרוו בשאבקה בנהרו. וארם מהמל מלהן טויהן
וזג'רокаה כנגןדו חביב כמו צלאטת צהה מן המתלים מה'
פינץ כסוף לוֹבָן הַגּוֹלָן (טוכה מ') וצונח על עלי טס (צ'ק אה') ושרה היכלה
נע'יס דמעתקון סאנגלון ויזיירון זוה סה נצעתה קנהה מזועליין

א [מ"י פ"ז מ"ל מעלין
ס' ג']:
נו ב מ"י פ"ז מלכיות
ע"ז ס' ל' יוט"ע י"ז
כ' קמג ספ"ר ח:
נו ג ד יוט"ע מלכ
פקולטאות קומודקון סלאס
ו':
ה [מ"י פ"ז מ"ל מהניין
ס' ג']:

רביינו חננאל

ורובנן מכלל דשו אפלו
שבאבורקה נבדון, כי היה
עצ'י אישס'ן לדובנן יהויכי
משחשתה לה. וושינין
ברשותה. פירוש בסא
לשנת בו בכנן זה ארכוה
תורה. עמי מיניה רמי בר
חאנ'ן מבער הדוא תנור
שההוק בעצ'י הקדרש ואפה
בר תר' ל' מהותר מלהן.
עצי הקדרש לאצ'י גוללה
אמר רבא משם דעתה
בשלחה באלאך אף בטילו
אפללו לאיל לראנ'ן ואיל קרייל
כי המסתך בעצ'י הקדרש
מעלון, כיון דמעלון פק' לחו
ההצט'ם בהולין התא אמרה
אסורה. וממשני בר פפא
בעצ'י הקדרש שאמנור במא
סקונין, קון שחקיריקש
בஹורתה של לויים כי היהודים
דתני בדורוישן פ'ב' הקדרש
בஹורתה מוחהון בבודו'ת האמ'ן
אסורה. ומחדיד מאיר טעמא
איון גראן הדר' מלול דלאו
בר מעיליה הוא, הכא נמי
בעצ'י הקדרש מומודרשים
בחהורת של לויים, כיון
דרישתם לאו יני עלה עלה
גנחו לא נפק' לחולין.
ומקסנון נפק' דעלן
ההמסתך כל והשרפין אפנן
מורhor חוץ מעצ'י אשרה
אפר' קדרש דעלן דעלטום
אפור, איא ארמות מעל
ההסתק נפק' להוילן אמא
אפור. וושינין במן סנהפל
לידיק'ן מאילן, לדיליכא
איןיש דילמעויל, לפיכך
תאיין אפר' הקדרש לעולם
אפור. רב' שעמיה אפור הא
דרותיא וושנבו אל' המבתר,
ושמו בנחת ושםו כלו
ושמו לאו פ'ר. והוא היהוד
אומר אין בערוד חמץ אלא
גינז'ה בסוף תמרותה.
דרותיא וושנבו אל' המבתר,
ושמו בנחת ושםו כלו
ונותר שמי'ן בכל יויא
ובכל מצען ובר ערד